

Bergsiö och Gnarp med Haßella Sochnar
d. 6 och 7 Februarij A:o 1685.

Nämbden

Per Jonßon i Wallen,	Anders Perßon i Husta,
Erich Jonßon i Gränsiö,	Johan Johanßon i Gryttie,
Ander Jonßon i Wallen,	Larß Perßon i Biåsta,
Hans Larßon i Berge,	Swen Jonßon i Gamsätter,
Jönß Perßon i Åhsen,	Olof Tyrießon i Wadhi,
Larß Perßon i Elgeredh och Eßbiör Hanßon i Berge.	

Samma Dato, sedan **Nämbninge Man Erich Erßon i Haßella**, hadhe gifwit tillkiänna, om dhet dråp, som **Erich Mårtensson i Malungen** på sin **Broder Thomas Mårtensson i Kyrkiobyen och Haßella Sochen**, nästledne d: 10 Januarij begångit hafwer, wardt Laga Tingh anstält, gifwandes Nämbninge Mannen om dråpet dhenne berättelse att bem:te Thomas på ofwannämbde Dato, som war om een Lögerdags afton, kiörde ifrå sin hemwist i Haßella nywägat, till sin Broder Erik som war boendes i Bergsiö, två gamble Mijhl ifrå Haßella, och efter han icke råkadh brodren Erich hemma, frågadhe han sin Modher, som hemma war, hwar Brodren, swaradh hon, Erich är hoos **Huus Mannen Mats Perßon**, som allenast ett ljetet stycke wäg till twänne pijhlskått ifrå Erich Mårtssons gårdh boende war, går altså Thomas till honom, helßade på Brodren Erich Mårtsson, frågandes om han wille låna honom Huuß, eller wijsa sikh till Skogs, hwar till Brodren Erich skall hafwa swarat, Jagh plägar intet wijsa någon åth skogen, uthan giärna skall tu få Huuß, det wore en skam om Jagh skulle neka min Broder, Jagh nekade aldrih någon främmandhe Huuß ännu, sedan skall Thomas hafwa begynt att fråga om Brodren Erich Mårtsson, hadhe dhen Spanmåhl tillreds som han honom skyldigh war; Nembl. 1½ T:a hwar till Erich Mårtsson skall swarat, Jaa, wijdare sporde Thomas till honom om det icke wore något mehra them emillan ther till han icke nekadhe, utan badh Brodren Thomas att han der medh wille hafwa fördragh, till des han får förytttra dhe warur, som han hafwa kunde, hwar medh Thomas icke skulle låtit sikh nöija, uthan begyndt att skiälla Brodren Erich Mårtensson för een falsk hunder, sworit och låtit mycket illa, så att Huußmannen Mats Perßon, hoos hwilken dhe då wore wijstandhe, nögdades wijsa honom Thomas på Dörren, bedit honom gå till Brodrens Gårdh, sin Häst uthi Stallet insättia, och wara sedan tillfreds, och icke låta illa, dhet Thomas honom Mats Perßon skall lofwat hafwa, men som han Mats Perßon kom åth Stugu Dören, derest brodren Erich inne war, kommer Thomas åter efter löpandhe, ty nögdades han Mats Perßon honom andre gången leeda ifrå sikh, på dhet ingen wijdare trätomåhl them emillan komma skulle, då begynner Thomas uthbrijsta medh skamblige ordh, och skuffandhe, säijandes till Mats Perßon, tu hafwer intet kostat på migh, läth gå migh, Jagh finner så wähl hädan som hijt, Jagh finner wähl honom på ett annat rum, hwar medh Mats Perßon skall hafwa skildz wijdh Thomas och efter han icke annath kunnat troo, ähn att Thomas skohlat gå sin wägh, gick Mats Perßon uthi sitt Stall att gifwa fodher åth sin häst, I medler tijdh hafwer Thomas wändt tillbaka, och löpet åther in i Mats Perß gårdh, möter Brodren Erich Mårtsson uthi Förstugudören, som ährnat slå wattnet från sikh,

hafwandes en Kiäpp i Handhen, medh hwilken han slagit Brodren Erich Mårtensson, tagandes honom i Håret släendes honom till Jordhen, och rijwandes bådhe skiägg och håår uthur honom säijandes nu skall tu få een Diefwull then Jagh länge sedan tigh ärnat, hwilket alt **Modren Hust: Märit Erichsdotter** som närwarande warit, skall kunna bättre berätta.

Modren **Hust: Märit** emoth sine 80 Åhr blef framkallat, och såþom hon intet Swänst ordh kundhe tahla, ty wardt **Finnen Erich Larþon ifrån Gransiöö i Stödhe Sochn och Medelpadh** antagen, hwilken giordhe Edh å book, att han rätteligen uthtolka skulle hwadh Modren hadhe om beggie Sönnerna, att tahla och säija, och war detta Modrens wittnesbördh, sedan hon lagdt handh å book och genom tolkaren wardt påmint och åthwarnat att Sanningen intet döllia, hwar till hon på sitt Finske tungomåhl sadhe, att hon Sanningen bådhe för Gudh och Menniskior tahla skall, hwilken och emoth frågan swaradhe att **Erich Mårtsson** icke war hemma tå **Brodren Thomas** kom till honom, och när han förstodh att han war i Grangården hoos **Mats Perþon** gick han gienast tijdt, och Modren kom lijtet ther efter, hörde dhem intet stort träta in i Stugun, äntå hon wijste att någon oenigheet war dhem emellan, emädhan Thomas förledne Sommars slogh Brodren Erich Mårtzþon, men wijdh dhet Erich Mårtzson gick uth genom Dören, mötte honom Brodren Thomas och straxt slår Thomas Erich medh Kiäppen, som han i Handen hadhe, och fast dhet blef mörkt och hon swagh uthi sine ögon kundhe hon doch grant märkia att Thomas lågh ofwan på Erich Mårtzson och hadhe öfwerhanden, men intet kan hon minnas sigh hört att Thomas kallat Erich Diefwull ej heller honom undsåg giordt, uthan lærer Huuþman Mats Pederþon kunna närmare berättelße giöra som af begynnelsen war tillstädes.

Huuþman Mats Perþon framhadhes, som efter aflagdh Edh och warningh, att giöra sanferdigt wittnesbördh, betygadhe att **Erich Mårtzþon** kom till honom om een Lögerdags afton som war d: 10 Januarij nästledne uthi Sohlsättningen, emedan beggies dheras Hustrur wore gången medh Barnen till Bergsiö Kyrkia, frågandes honom om han wille gifwa honom een Pijpa Tobak, på dhet han måtte blifwa af medh Dammet efter han warit i Rijgan hehla dagen, enär han skurit sönder Tobaket och dhe rökt hwar sin Pipa, wijste dhe intet af förr ähn **Thomas** kom in genom Dörren, hwilken helþadhe och badh om hwijla, frågandes brodren om han wille låna honom Huuþ, eller wijsa honom åth Skogen, der på Erich swarade, Jagh nekadhe aldrigh någon annan Huuþ, eller wijste någon åth skougen, dhet skulle wara en skam för honom om han icke skulle wähl fågna sin Broder och Hästen, sedan frågar Thomas om Erich hadhe sädhen ferdigh som resterade på Bröllops Kåsten, swaradhe Ja, Jagh hafwer afsatt åth tigh 1½ T:a. Thomas frågade wijdare om dhet icke war mehra them emellan, Erich kunde icke ther till neka, men badh om dagh, efter han icke hadhe lägenheet ther till denne gången, dher medh wardt Thomas wreedh, skiällandes Erich för Falsk Hunder och annat, efter han förstodh att dhe tillförendhe warit oense togh han, Thomas i armen och badh honom gå sin wägh till Brodrens gårdh och sättia Hästen i Stallet, att intet Slagsmåhl hoos honom blifwa måtte, Erich kommer rätt nu efter så få i tahlas wijdh, gick så ifrån honom, men Thomas kom straxt efter till Stugu Dörren therest Erich inne war, ty nödgades han andre gången föllia honom till wägs, tahlte wähl med honom, och badh gifwa sigh till freds, men Thomas wardt tå wärre, begynte att skuffa honom säijandes att Mats Perþon icke stort hafwer kåstat på honom, han sitter så wähl hädan som tijth, skildes så wijdh honom wijdh öster ledet och Mats

går in i sitt Stall, mehnandes att Thomas skulle wara bortgången till Erich Mårtzβons Gårdh, men Thomas wände tillbaka och kommandhe i Förstugu Dören, möter han Erich Mårtzson, men huru the war andra hanteradhe, kan han intet afsäija, efter han tå war i Stallet, men när han kom der ifrån wardt han warse att Thomas lågh ofwan på Erich hållandes bäggie näfwarne i Håret, och som han dhem åthskildt hadhe, wälter Thomas sig omkringh tå han och straxt dödde, han wardt och sedan warse, att Thomas rijfwit skiägget uhr sin broder Erich, dhet han **Nämbninge Man Erich Erβon i Haβella** wijste som war 2 gånger till Malungen och söchte efter dråparen, som sigh hölt af wägen på 8 dagars tijdh och sielf kom tillstädes.

Dråparen Erich Mårtβon framkallat, som efter alfwarsam förmaningh att bekienna hwadh orsaak han hadhe att sin Broder lijfwet afhända, swaradhe, och beklagar, kan åther för Gudh och Meniskior att han som een Ofredigh Man ähr råkadhe olyckeligen uth för sin Broder som honom war öfwermächtig, icke kunnandes annath nu tänkia, ähn att **Broderen Thomas** uthi fult sinne den dagen reste till honom emedan han och tillförendhe Midsommars tijdhen är af honom öfwerfallin och slagin ther före han så ofta then qwällen wehlat sigh på honom uthbyta, som doch af **Mats Perβon** ähr wordin hindrat, in till deβ han blef ensammen och skulle gå uth att slå wattnet från sigh, står han i försåth för honom medh en Kiäpp i handhen, gifwer sig någre Slagh, säijandes will du intet gå heem, kastadhe Kiäppen ifrån sigh fattar honom i Håret och i Skiägget, slår honom till Jordan sätter Knäna på bröstet, kunnandes icke taga emoth honom, emädhan Thomas hadhe större krafter, uthan i hastigheet fatter åth Tälgnifwen, aldrigh tänkiandes honom dräpa uthan att skiära honom i benen och dher medh skräma honom af sigh, men beklagar att han kom alt för högdtt opp och träffadhe honom straxt öfwer Knä ett såår, mehra rörde han honom intet icke eller kan han förstå, huru han så snart af dhen skadhan skulle dödth blifwa, beder att honom för sin Hustru och 7 st: små barn som nu hweteliga qwijda, måtte nådher wederfahras.

Nämbninge Mannen ifrån Haβella Erich Erβon hwilken när dråpet wardt honom kundgiordt reste till Malungen, och söchte efter Dråparen honom att fast taga, och fann honom på 2 gånger intet igen, medh samma tillfälle synte han medh **Mats Perβon** den dödes Kropp, hwilken betygadhe dhen wara een twärr handh ofwan det wänstra Knä, skurit i krok lijka som ett 5, men intet mehra syntes på hans Kråpp det ringaste fehl, kunnandes dhe icke annath förstå ähn blodet måst honom förrinna, efter han så snart afledh, och intet skadeligare stygn på hans Kråpp finnas kunde; Dhe kunde och tryggert wittna att hwarken den dräpne **Thomas** eller dråparen **Erich** hadhe warit druckna emedan dråparen hwarken Öhl eller brenwijn ägdhe, och Thomas sedan han dödth war, hadhe een lijten flaska i Byxsäcken om 7 öre Bränwijn, lijka full som han war tå han reste ifrå sin Gårdh, Erich Erichβon tillstår och sigh haft i handen, dhen Skiägge tapp, som Thomas uthaf Erich rijwet hadhe.

Härads Rätten fann nödigt att låta sigh närmare berätta, om dhen oenigheet som deβe Brödher tillförendhe sigh emillan haft hafwa, och ähr dhen således börjat att dhenne **Erich Mårtsson** mondhe 684, Midsommars dagen biuda sin **broder Thomas**, medh deβ **Hustru Wändell Perβdotter**, hoos sigh till giäst, och enär the wore heemkombne sambdhes dhe någorlunda, men andre dagen begynner Thomas straxt med elaka ordh smäda sin Broder Erich för 3 Spän Sädh, som Erich

skall wara Thomas skyldigh, hwar till Erich allenast swarat, wår Moder lefwer ännu som Säden tillkommer, hwilken Spanmåhl stodh tillbaka efter bägge dheras Broders Knechtelega, dher medh springer Thomas Erich i Håret, slår honom kull öfwer ett Sätthe, går sedan uth på Dören, fattadhe uthi een yxa huggandes uthi förstugu Broen och hyttadhe henne åth Erichs Hustru, dher efter löper han i fult sinne på heemwägen, men när han kom ett stycke till wägs, satte han sigh neder medh Modren och begges dheras Hustrur, som fölgde Thomas efter, att honom öfwertahla, så att han medh Brodren icke skulle Owänner åthskillias, dher till Thomas läth sigh omsijder beweka, allenast brodren Erich wille komma till honom på wägen, dhet han och giordhe, doch förr ähn han tordhe gå fram till honom frågadhe han om Thomas war onder, hwar till Thomas icke swaradhe, likwähl gick han fram till honom, straxt fattadhe Thomas Erich i Håret, slogh honom kull i Stenarne, Spiärnandes honom åthskille blånor, och rijwandes bådhe Håår och Skiägg uthur honom, hwar af han uthi 8 dagar måtte mäst hollas wijdh Sängen hwar om Thomas egen Hustru samt **Mårten Hanßon i Hambre** såledhes berättadhe.

Hustru Wändell Perßdotter tillspordes om föregåendhe berättelse wore san swarade att hon icke ofta warit tillstädes hoos dhem, doch kan hon icke undfalla, att Ju hennes Man **Thomas Mårtzßon** rändhe först på **Brodren Erich** och slogh honom så Hemma i Gårdhen som på Wägen.

Mårthen Hanßon i Hambre swor sin Edh att han skall dhet sant ähr wittna, och tå han sin Relation giordt hadhe war dhen lijka medh dhet som förr antechndt är, så att **Thomas** af ingen orsak giordt sigh sticken, som han af Gårdsfolket förstådt och elliest att han icke wille andre dagen gå in att få sigh Math, tå dhe andre Giästerne åtho, utan Mårten efter begiäran gick uth på Gårdhen, till Thomas, att bidia honom komma in, och förlijkas medh sin Brodher, sade han sigh icke illa giordt, doch på Mårtens begiäran gick han in i stugun, men tå **Erich Mårtzßon** taladhe om wänskap, gick Thomas straxt på Dörren, ther på **Thomas Mårtz Hustru Wändell** deße ordhen sadhe, Min Man säger intet rätt, wijste och att Thomas burit hugg på Brodren Erich, men intet sågh han Thomas hötte yxan åth Erichs Hustru, fast han någre slagh slogh i broon.

Detta Högmåhls ährendet ladhes till Härads Nembdh, hwilka icke kundhe finna att **Erich Mårtenßon** af rätta lijfsnödh, detta dråp på sin **Brodher Thomas** begångit hafwer, fast han icke ähr tagen å ferska giärningh, uthan att han efter Guds och Werdsligh Lagh Dråpmåhla balken 2 Capit: måtte gifwa lijf för lijf; Men såßom dhen dödhes hustru, **Wändell Persdotter** medh sin **Brodher Nämblingeman i Ilsbo, Erich Perßon** samt **Swågren Joen Erßon i Östansiö**, af ett träget förbidiande och elliest af medhynkan öfwer Erich Mårtenßons Hustru och 7 st: små barn, förutan dhet dhe förstådt att Thomas Mårtenßon orsaken warit till sin död, hafwa sigh Målsägandhen sin rätt låtit falla, emoth 200 P:r KoppM:ts förlijkningh att föda deß dödas Sohn i 7 åhr, dy fälte Hustru Wändell medh hennes Förmyndare een Allerunderdånigst förböhn för dhenna Erich Mårtzson, att honom Allernådigst lijfwet unnas måtte, Modren och hehla Bergsiö Församlingh, stälte och underdånigst Intercession för dråparen Erich Mårtenßon, som altijdh tillförende stilla och sachtmodeligen sigh förehollit att honom af Nådhe lijfwet unnas måtte, hwarföre och hehla Sochnen gingo för honom i löfte,

hwilket HäradsRätten icke kundhe förbiggå, utan i underdån- ödmuikheet infatta, till Högl. Kongl. HåfRättens Nådige förordningh.

Här öfwer är ankommen Kongl. HåfRättens Resolution af d. 6 Martij 685, medh deße Formalier; Såþom **Thomas Mårtenþon** har hemgångh giordt, och dher uthi dräpen är, blifwer **Erich Mårtenþon** ifrå lifsstrafwet befrijat, skall gifwa Målsägandhen, dhe 200 P:r Km:t han uthfäst hafwer, och stå uppenbara skrift.

Alldenstundh **Joen Erþon i Elgeredh** medh sin **Hustru Margeta Olofsdotter**, hafwa uthi wåhlmachten, tå dhe förmärcht krafterne aftaga, uthsedt dhen af Slächten som helst åstundat sigh till døde dagar skiöta och fohla skulle, Nembl. sin **SohneSohn Hans Erþon**, hwilken och the på hemmanet straxt intagit medh dhet wilkor, att han alt hwadh som efter dhem finnas kundhe, så löst som fast skulle få beholla, sedan begrafningskostnaden afdragen war, hwarföre, och dhenne Hanþ Erþon låtit dhet gamble folket på trenne Laga Tingh opbiuda Nembl. 1) d. 27 Majj 682, 2) d. 23 Junij 683 och 3) d. 22 Novemb: 683, men ingen af dhen öfrige Slächten hwarken innan eller efter opbudhen dher uthi giordt klander som Protocollerne uthwijsa, Fördenskull blef och Hanþ Erþon wijdh sin Fadher Fadhers och Fadher Moders hemman Elgeredh Maintinerat så att ingen af Slächten skall hafwa macht honom dher ifrån trängia eller något klandher tillfoga, uthan han och hans efterkommandhe, skole dhet beholla, medh hwadh mehra som Swärges Lagh Jordb: 31 Cap: L:L: efter Laga opbudh honom till ehr kiännes.

Ehuruwåhl **Vice Gouverneuren Högwålborne H. Åke Ulfsparre**, hafwer under d. 13 Junij 681 lembnat dhen Resolution, oppå **Änkians Hust: Giertrudh Erþdotters i Skrämssta** ödmuike Suppliqve, att hon skall blifwa behollen, wijdh sin Sahl. Mans Olof Perþons hemman ibidem 4 öre 18 th:r i skatt, och att Crono resten 120 P:r Km:t måtte henne tillgifwen wardha så frampt hon behörigh Caution kundhe Præstera, och efter oprättat Tings bewijþ om Proportionerat frijheet åthniuta, så hafwer doch Änkian, af dhen orsak till denne tijdhen dher wijdh stilla tegater och Remissen hoos sigh behollet, att hon sigh icke nöijachtigh Caution kunnat förskaffa och deþ uthan att barnen af åhren unga, ty wardt å sittianthe Tinget i Bergsiö d. 7 Februarij 685, här om ransakat, och så befunnit, att Mannen Olof Perþon uthi sin tijdh wåhl häfdadhe hemmanet och derföre någorlunda uthlagorne Præsterat, men sedan han 677 wardt skrifwen till Soldath och een annan för sigh legdhe, som för sine miþgiärningar samma åhr wardt fasttagen, och sedermehra af lifwat, sedan han störste dehlen af hufwudhlegan uthtagit, måste altså Olof Perþon enthera skaffa een annan Karl eller stå sielf ändoch lijfstijdhnen för honom icke längre waradhe, åhn till Maijo 678, sedan Mannen dödth blef, kunde Änkian icke för sin fattighdomb och hieplösa hemmanet förestå, utan samma åhr lembnat Jordhen osådt, hwar ifrån och in till dhenne tijdh intet bruk der oppå, hwarken af dhen ene eller den andra skall anlagdt wara, therföre och all Åker Jordhen i linne lagdh, Husen samt Giårdslegårdar och Ladur förfaldne, Änkian will nu giärna för sine faderlösa barns skuldh, som nu någorlunda till ålders kombne åhre, af hwilka hon hielp hafwa kan, hemmans bruket antaga, och till dhen ändan för sigh fyra bohlfaste Mån i löfte förskaffat, hwilka uthfästat, att ånkian härefter skall hemmanet wåhl häfda och Chronones uthlagor åhrligen ehrläggia allenast hon af Nådhe måtte få någre åhrs frijheet emoth Ödesmåhlet och blifwa frij dhen gamble resten, till hwilkens betahlning hon kiänner sigh hehl oförmögen, och således will medh sine Barn opå

Chronones Landhbo-rättigheet wijdh hemmanets besittandhe blifwa försäkrat, att ingen må hafwa macht dhem dher ifrån trängia, så länge dhe förmå Chronones och all annan rätt oppehålla, hwilket Härads Rätten till Högwälborne H:r Gouverneurens Nådgunstige Resolution, will i ödmiukheet hemstält hafwa.

Gynte Perþon i Åhsen anhölt nu som förre Wårtinget 684, att enthera få fasta opå dhet hemman som han nu åboer eller att Änkian och hennes barns Målsmän må påläggias honom sine uthlagdhe penningar åtherbetahla, hwar till Målsmannen, som närwarandhe wore, hwarken förr eller nu kiändhe sikh mächtige, utan må Gynte Perþon dhet wähl för dhem beholla, ty omskiönt Änkian skulle tillåtas hemmanet antaga, åhr hon medellös och uthan hielp att hon intet förmår hemmanet inlösa; Medan detta påstodh inkommer **Hanß Jonþon i Trösten** görandes här uthi inspråk att han, som på sine barns wägnar åhr bördeman till hemmanet, må wara nähmare dhet i bördh lösa åhn en oskyllan, hwilket Rätten honom icke förwågra kunde, ther han allenast kan sikh fullkombligitt löfte förskaffa, och så mange penningar från sikh sättia, hwar medh han Gynte Perþon ifrån hemmanet kan uthlösa, och honom ifrå deß giordhe Obligation, till **Borgmästaren Qwasten** liberera, deß förinnan beholler Gynte hemmanet; Medh hwilket Sluth, Gynte och wähl nögdh war.

Efter dhen Ballance Rächningh som **Befallningsman Hanß Larþon Noræus** på resterande Pältsegiärdh lembnat åhr, krafdes och **Bonden Jon Hanþon i Yttre**, för 2 Uacht Pälþar 2 skiortor, 2 par strumpor, 2 par wantar som han åhr 1676 mondhe till Jämtelandh tillijka medh Kyrkioherbergs Spanmählen öfwerföra, doch opå Pelþarne intet Qwittens kunnat opwijsa, Men såþom Bondhen nu som tillförendhe bedyradhe sikh Pelþarne uthi Herrgårdhen på Frösöhn samma dagh lefwererat, som han Sådhen till ProviantsMästaren lefwereradhe, dher på han richtigtt Qwittens ifrån sikh lefwererat, och kan icke minnas dhen Personens namn som deße Sorter emothtogh, eij häller wille han gifwa något Qwittans säijandes dhet wara nogh att dhe uthi boken opförde wore, uthan skulle the blifwa Qwitterade, enår dhe öfrige framkomma, och nu till öfwerflödh ladhe handh å book och badh sikh Gudh hielpa till Lijf och Siähl att ofwanberördhe Pälþegiärdh på Fröbö Herrgårdh lefwererat åhr.

Emedan dhet befunnit blef, att **Larþ Hanþon** niutit full wedergiällningh, för dhen Tunna Sådhen som **Mårten Jönþon i Fiskewijk** för 7 åhr sedan af honom tillåns tagit hafwer; Dy giordes och Mårten Jönþon för wijdare klander frij.

Niels Perþon i Gryttie tänchte medelst Laga stämbning återwinna Jordh efter ¼ öre i skatt som **Per Anderþon i Åkne** ifrån Niels Perþ hemman skall innehafwa, williandes att Per Anderþon må påläggias att wijsa dhe skiähl som kunna gifwa uplyßningh, huru han till samma Jordh kommin är, Men såþom Actor bör hafwa skiähl till sin fordran och ingen af dhe äldste män i Sochnen icke eller han, som Jordhen haft om händer nu 80 åhr gammall åhr, wijste om sådant klandher giöra någon annan berättelse, uthan att han, hans fader och fadher fadher öfwer 150 åhr tillbaka samma Jordh nyttiat, och dherföre Skatten dragit, föruthan det att detta åhrendet een gångh tillförendhe warit för Rätta, som då skattades för uhrminnes häfdh; Altså kan nu Rätten intet här emoth giöra, uthan förblifwer dhet aldeles efter som Lagen tahlar 1 Cap: J: B: L:L:, att uhrminnes häfd må ingen qwällia,

men enär dhen Allmänne Jordrefningen anstält warder, lærer dhet skiönias, hwilken dera mehra Jordhen emoth skatten innehafwer.

Dato Insinuerade, Ehrlige Man **Jon Mårtþon i Gränsjö** ena Testamentzskrift Daterat d. 1 hujus förmählandes huru såþom han medh sin **K: Hustru Sigriddh** af moget och långeligit betänkiandhe medh hwar andra sådant aftahl giordt, att then som dhen andra öfwerlefwer, skulle allan Qwarlåtenskapen behålla, och så wijdha dhe märkia åldren tilltaga och krafterne mehr och mehr förminskas, dy hafwa dhe uthi sin **Kyrkioherdes Wyrdige H:r Hans Gevalij** närwaru, för gott funnit att sigh till hielp och understöd intaga sin **Broder Sohn Olof Grelþon** och sin **Hustru Sigriddhs Halfsyster Karen Grelsdotter**, som dhet gamble folket in till döden wähl skiöta och fohla skohle, hwar emoth och dhe dhem förbe:te Olof Grelþon och Karin Grelsdotter tillsäija allan dhen Egendomb, som uthi löst och fast kan efter bägges deras dödh öfwerblifwa, så att ingen må hafwa macht honom eller henne, ther ifrån trängia, och på dhet dhe så mycket säkrare wara måtte begiäradhe Joen Mårtþon, här öfwer Rättens stadfästelse, hwilket honom icke förwägras kunde, emedan han dhenna Disposition till sine närmaste skyldemän lembnat hafwer, utan skohle Olof Grelþon medh deþ hustru Karin Grelsdotter, och deþ barn, här medh wara försäkradhe att ingen hädhan efter, skall them ther ifrån trängia, uthan allan Qwarlåtenskapen tillhöra, så frampt dhe sigh emoth dhet gamble folket så föreholla, som rättsinlinge barn böra emoth sine Kiötslige Föräldrar giöra och Præstera.

För **Hustru Brijta Hanþdotter i Elgeredh** sattes till Målsman **Hans Anderþon i Kyrkiobyn och Haþella**.

Dito framstegh Ehrlig Man **Anders Larþon**, Insinuerades, dhen skrift framledne **Anders Oloffþons Änkia Hustru Gölugh Perþdåtter i Berge** d. 3 Aprilis 679 af sin **mans brodher Erich Oloffþon** undfångit hafwer, hwar uthinnan han Erich Oloffþon som tå hwar 15 åhr gammal uthi sin Målsmans och sine Syster Mäns närwaru, oplåter sin bördsrätt uthi hemmanet Berge om 6 öre 22 th:r i skatt till sin framledne broders Änkia förbe:te Hustru Gölugh Perþdåtter, för 20 P:r Km:t och att hon uthi 2 åhr skulle få uthså een Kanna Lijnfröö åhrligen dher medh han Erich Oloffþon medh sine Syster Män, afhände sigh all dhen rätt dhe till hemmanet ägandhe wore, och lofwadhe sig aldrigh mehra dher efter fordra; Wittnesmän **Per Perþon Hedman, Hanþ Jönþon i Trösten, Hanþ Larþon i Bergie, Erich Mårtenþon i Hambre, Olof Törieþon i Wadhe, Hanþ Larþon i Åkren, Hanþ Matþon i Kyrkiobyen och Nielþ Oloffþon i Breåker**, begiärandes nu Anderþ Larþon Tienstligast, Härads Rättens Domb och stadfästelse, efter han tagit Änkian till Hustru, och låtet hemmanet lagligen opbiuda; Så emädhan dhet befans att Hust: Gölugs Man Anderþ Oloffþon hafwer i lijfstijden dragit på hemmanet skuldh till 643 P:r 1 öre Km:t, efter oprättat bytes Längdh d: 28 Octob: 678 fast sielfwa hemmanet medh Huuß och Jordh icke blef högre wärderat än för 325 P:r; Fördenskuldh kiändhe Mans brodren sigh icke mächtig hemmanet emothtaga, och altså hafwer Anderþ Larþon som Änkian till ächta tagit, hemmanet 3 gånger lageligen opbudt Nämbl:n. 1. gången d. 25 Octob. 679 andra gången d: 19 Martij 680, och 3. gången d: 22 Septemb: 680 ifrå hwilket Dato, dhet af alle bördemän Oqwalt ståndit, Anderþ Larþon hafwer och Crono Resten och annan Priviligerat skuldh betahlt och dhe öfrige Creditorer lofwat efter hemmanets wärde, och så mycket dhen lösa Egendomen tillräcker förnöija, dy dömbdes hemmanet Berge 6

öre 22 th:r i skatt honom Anderß Larßon, och dhe hans tillhanda, som brefwet dher å gifwit bredare förmähler.

För **Pijga Brita Larßdåtter i Skrämsta** blef **Niels Oloffßon ibidem**, satter till Målsman.

För **Thomas Mårts yngste barn i Kyrkiobyn** och Haßela wardt **Nämbninge Man Erich Erßon** till Målsman satter.

Dito för **Modren Wändela Perßdåtter brodren Erich Perßon ifrån Ilsbo och Berge**.

Endoch **Kyrkioherden uthi Gnarp Wyrdige H:r Hans Gevalius**, som oftast sökt att komma Kyrkians inkomster till richtigheet, så hafwer han ännu icke hunnit till dhet måhlet, helst emädan dhe Perßoner, som af Kyrkian penningar tilläns tagit, sigh ingen winning giöra, dhem att betahla icke eller willia Kyrkiowärdarne något sigh der med beskaffa, sedan dhe ifrån sine tienster blifwit lößgifne, ty hafwer Kyrkioherden ansöcht **Ehrewyrdige H:r Probsten Mester Peder Valdman** om bijståndh, hwilken genom sin skrifwelse till Härads Rätten d. 26 Janu: 685, begärat Härads Rättens Adstinence på dhet Kyrkiones medell må af them, som then uthlänt, så mycket fordesammare insamlas; Fördenskull warde här medh alla i gemehn förmanthe att rätta sigh i Saken, och i synnerheet blifwa Kyrkiowärdarne för denne gången warnadhe att dhe för sine åhr optaga och insamla, dhet som dhe af Kyrkiones medell kunna uthlänt hafwa, wore och någon lööß pant satt; Kyrkian dhen bör efter 3 opbudh i Sochnestugun försällas efter wittre Måtes Manna mätj, hwar dhet icke skier till näste tingh och här öfwer wijdare klagat warder, skall hwar och een medh straff beläggias, och Kyrkiowärdarne deß uthan blifwa exequerade, som Kyrkiones medell icke bättre förestådt hafwa.

Mutatis mutandis, till Församlingen i Bergßiöö, medh samma tillfälle böhre och Sochnens Förmän, så laga att dhen Egendomb som **framledne Pute Taf** till Kyrkione skiänkt hafwer, efter gamble brefwet 1490 åhrs innehålldh, må till Kyrkiobohlet återkomma, emedan det icke förswarligit mindre Kongl. Resolutioner lijkmatigt är, att sådanne gamble kyrkiogods skohle ifrå Kyrkiorne afhändas.

Erich Oloffßon i Åkne opbiuder sin **Fader Syster Sigrith Erßdåtter** till syttnings trijdie gången.

Efterskrefne hafwa emoth stämbning och åthskillige warningar tredskas att inkomma medh sine Kyrkioherbergs Spanmåhl; Nembl. **Larß Larßon i Elgeredh, Erich Oloffßon i Fiskiewijk, Gynte Perßon i Yttre, Jon Hanßon ibidem, Per Larßon ibidem, Olof Larßon ibidem, Erich Perßon i Biåsta, Gamble Ländsman Pell Perßon, Olof Erßon i Kyrkiobyen och Larß Anderßon på Haddungsnäß**; Dy fältes dhe till hwar sine 3 m:r Sölf. M:t.

Ehuruwähl **Ländsman Abraham Larßon i Ååß** wardt å sidsta Tinget stämbdh att swara till sin olaga Execution hoos **Johan Johanßon Falk i Gryttie**, så förklaradhe han sigh nu således att han intet fullföljde medh pantningen utan

Johan Falk sin Egendomb innehafwer; Dy blifwer dhet wijdh löftet, efter det 17 Cap: Rådstugub: och **Borgmästaren Qwasten** holler sikh wijdh dhen som lefwer och Löftes Män äre.

Efterskrefne Bönder af Gnarp Sochn ginge 3. Mäns Knechtar, till Jämtlandh 675, hwilka förmedels fattigdomb, wore eij mächtige Pälsegiärden uthgiöra 676, hwilken Längd medh Sochnens Siginete bekräftat war.

Gränsjö **Jon Swenßon** gick för sin faders gård, är nu bonde på samma hemman.

Byen **Jon Perßon** för sin faders hemman som han nu åboer.

Olof Hanßon gick för sitt hemman war enda bondhe.

Påhl Larßon gick för sin faders gårdh 677 blef sedhan tagen till Båtsman och hemmanet kom till wanbruuk.

Bosta **Olof Anderßon** gick för sin faders hemman som han nu besitter.

Åhs **Jon Johanßon** gick för sitt hemman war enda bonde.

Frästa **Larß Hanßon** gick för sitt hemman war enda bonde.

Wallen **Olof Abrahamßon** gick för sitt hemman war enda bonde.

Skieesta **Hustru Sigridh** uthfattig Änkia.

Böhle **Jon Larßon** uthfattigh blef död 677, fins intet tillgå.

Efter **Högwälborne H:r Gouverneurens Sperlings** Ordre, wardt sagdt, att **Änkian i Skiesta** och **Jon Larßon i Böhle** böre billigt för pälsegärden befrijas, men dhe andre moste uthgiöra.

Dito d. 27 och 28 November
Nämnden af förre tinget

Efter **Olof Jonßon i Skiesta** och **Olof Perßon ibid:** klagadhe, att när dhe sine hemman, hwilka i långan tijdh ödhe legat hafwa, tillträdde, funno dhe inga Råå eller råstakar för sikh, hwar af dhe mena, att Jorden skulle wara kommen under dhe andre grannarne i Byen; Dy blef dhet af Härads Rätten tillåtit 6 Män hwilka alla ägorne i Byen opmäta skohla, efter Öre och örtuga, och den som eij nöijer sikh åth Mätessmanna ordom, må ödmiukeligst sökia H:r Gouverneuren Excellenz att Landtmätaren må dher till förordnat warda.

Såßom **Anders Perßon i Kyrkiobyn** och **Hafella Sochn** Kärädhe till sin granne **Hanß Anderßon**, om någon Jordh som han mehnar skulle wara ifrån hans hemman kommen; Ty månde förflutne d: 14 Octob: Mätessmän dhem emellan gånga, då dhet befans att Hanß Anderßon, förutan dhet han ett Öhresland i skatt mehr hafwer än denne Anders Perßon, hwilket afdraget blef och äntå hafwer öfwer 2 måhl 40 stänger, dher uthi han will participera medh Hanß Anderßon; Men såßom Hanß Anderßon föregifwer, att samma Jordh skall wara kommen

ifrån **Peder Olofs hemman** dher om förre Åboenden **Anund Perþon** skall för sin dödh tahlth hafwa, synes billigdt, att och hans Jordh bör upmätas, och Synen betahlas af dhen som Saken förlorar, doch att Synen som dher på före warit, och parterne nu äskadhe må warda af samptl. underhållen.

Pigan Karin Simonsdotter beklagade sigh att hon råkadhe för dhen olyckan i höstas, genom een biörks huggandhe, att een Koo af sin Grannes **Johan Anderþons i Gränsiö** boskap blef ihiählslagen, tå Johan Anderþon straxt een Koo i ställe med Modrens wettskap monde taga, nu såþom hon Pigan Karin blef tillagdt, att Koen lösa medh 13 P:r Km:t, then hon utlade och sielf behålla Kiöttet, begärade hon nu få någon wedergiällningh, för dhet han Johan Anderþon af hennes Koo 9 wickors tijdh Miölken niutet hafwer, ty befans efter Nämndens läggningh skiähligt, att efter han betalningen fått och miölken niutet, att han lefwererar åth **Modren Hust: Gärtrud** tillbaka 2 P:r och hon sielf Kiöttet och Hudhen beholler.

Pigan Karin Simonsdotter begiärte för sigh och sin **Gambla Moder, Hust: Gärtrud Olofsdotter** till Målsman Erich Olofþon i Ockne hwilken och tillsatter blef.

Olof Erþon i Gränsiö stämbde till rätta sin Granne **Erich Anderþon**, hwilken hafwer sagdt uthi någre Mäns närwaru, thet Olof Erþon skulle hafwa ett Öhres Land undan hans hemman, dhet han ej gitter bewijsa; Dy blef han Sakfält allenast till 3 m:r Silf: M:t efter han sin ord rättadhe, **Johan Anderþon i Gränsiö** hafwer giordt åwärkan, på sin Granne Olof Erþons ägor dher till han ej neka kunde; Dy Sakfältes han till 3 m:r Sm:t, och wedergiälla skadan efter Mätessmanna Ordorm.

Olof Hanþon i Wallen tilltalade **Olof Olofþon i Gällsta**, hwilken emoth domb sigh hemmanet Giällsta tillwållat hafwer, blef han fallen till 40 m:r Silf.M:t efter det 28 Cap: Konungs B: L: L:; Men alldenstundh Olof Olþon, icke kan medh Olof Hanþon förlijkas, uthan här efter will sielf antaga hemmanet; Dy blef af Rätten godtfunnet att han Olof Olþon må beholla hemmanet i sin lifstijdh och sedan träder Olof Hanþon efter hans dödh till hemmanet, medler tijdh bör Olof Olofþon efter Mätessmanna ordorm förnöija Olof Hanþon för deþ giorde tjenst och annan skäligh prætension för dhe förflutne åhren.

Bördemännen **Hanþ Anderþon i Trösten** och **Jon Larþon i Gamsätter** till dhet hemman **Erich Perþon i Gamsätter** nu åboer, och dhet opbiuda låtet qwalde deþ förre opbudh och willia dhet lösa i börd det dem intet Intra Fatalia wägras kunde.

Jon Jonþon i Åhs, stämbde **Hustru Sigridh och hennes dotter Margreta Olofsdotter i Frästa** att swara för det Modren hafwer tubbat sin dotter uthur hennes lagstadde tjenst i olaga tijdh, blefwe beggie Sakfält till 3 m:r Silf:M:t; Men emedan the intet hadhe att böta medh, ty plichte the medh fängelþe, hwar sine 2 dygn.

Opå **Sahl. Larþ Staffþons Barns** inlagde Klage Puncter fann Härads Rätten skiähligdt att **Gamble Ländsman Per Perþon** bör swara för optagit barnegods, och att efter Mätessmanna ordorm een Prompt Execution hans Egendomb öfwergår,

emedan barnsens dehl icke böör förwärcas som Lagh säger, efter dhet 15 Cap: Gift: M: B:, så och Kongl. Förmyndare Ordningen Articuto 30.

Jon Jonßon i Swijdia klagadhe på sin **Soldath Hanß Perßon**, att han honom twingar gifwa sig mycket på hufwudhlegan, och dock tagit öfwer på årspeningarne; Wardt sagdt att Bonden bör holla rächning med Soldaten, men deß utan förmanas denne Soldaten tillijka med dhe andre deß Cammerater att lefwa, efter Kongl. Maj:tz Nådigste Förordningar uthi detta så wähl som i Spanmähles tagandhe, att bonden eij må hafwa orsaak dher öfwer wijdare sigh att beswära.

Erich Oloffßons i Wrångtiärn twist medh denne **Soldath Hanß Perßon** opsattes till näste ting att wittna på Soldatens skiällsord må komma tillstädes.

Anders Tyrießon Fiskewijk lade sig i annors tahl wardt sak 3 m:r.

Änkia Karin Andersdotter i Gamsätter efter oprättat accord d. 8 Nov: 685, gifwit sigh till syttnings medh all dhen lößa Egendomb, som hon hafwer infördt hoos **Eßbiörn Hanßon i Berge**, hwilken medh sin hustru låfwat henne på kort och lång lijfstijdh, trool:n syta och fohla, till döde dagar; Hwilket af Härads Rätten approberades, alldenstundh dhet icke annat war än löst hwad Änkian för sig uthfästet.

Föruthan dhe som förr rächnat tijondhen och sin Edh sworit, aflade efterskrefne, af Gnarp Sochn sin lijflige Edh, **Jon Perßon i Byen, Per Oloffßon i Åhs, Erich Jonßon i Frästa, Klockaren Per Jonßon, Jon Jonßon och Anderß Anderßon i Giällsta, Per Jonßon i Berge, Olof Jönßon i Skiesta, Anderß Oloffßon i Rogsta, Swen Oloffßon i Ginsta och Nilß Perßon i Gryttie.**

Dhe som i Bergsiö och Haßella i detta året rächnat tijondhen, hafwa förr sworit, undantagne **Hanß Perßon i Trösten** och **Erich Nilßon i Ytre af Bergsiöö Sochn**, som nu Edhen Prästerade.

Emellan Gamsätter och Åkre Män tilläts ägande Syyn, Alldenstund **Eßbiörn Jonßon i Åkre** som till sitt Samwethe swagh är, hafwer tillijka medh **Larß Erßons Drängh i Tanne, Olof Perßon** giordt Wäldswärkan, och hugget höhl på hålldammen wijd Gränsiö, att wattnet uthur Siöön i otijdh bortlöpa mondhe, så att dhe dher medh spilt wattnet för bruket, och Böndernas Sqwalte Qwarnar; Altså blef Larß Erßon Sakfält till 40 m:r efter 28 Cap: Konungs: L: L: Men Eßbiörn Jonßon giordes för böterne frij allenast han skall hålldammen färdigh giöra, och så wijdha holldammen uthi Tark år är mycket nyttig, både för Bruket och Böndernas Sqwalte Qwarnar att wattnet kan må hollas inne i Siöön som ofwanföre är, emedan währfloden påstår, tå öfwerflöds wattnet löper öfwer dammen, Altså lades förbud på dammens oprijwandhe 40 m:r Konungens egen saak, förutan 40 m:r efter Lagh, hwilken som här efter warder beträdd, att giordt der å någon wäldsambliğheet, doch wardt sagdt, att bruks betiente skole låta Stigbordet opdragas när Bönderne behöfwa wattnet till sine Qwarnar allenast Ägesmännen tillijka samsättia sigh, när dhe skole mahla, och bruksbetienthe, dher om tillsäija, tå Stigbordet bör opdragas, på dhet wattnet icke må fåfängdt bortlöpa.

Steen Hanßon i Fiskiewijk opbiuder hemmanet ibidem 6 öre 18 th:r i skatt 1 gången.

Hanß Perßon i Kittte och **Hustru Sigrith Erßdåtter** opbödh sigh nästom frändom till Syttnings 1 gången, dhe willia fuller intaga, dhem som oskylde ähre, der till Rätten intet kunde emoth Lagh samtyckia, så framt dhe skylde sigh icke wägra, och nöden twingar dhem som gamble äre, främmandhe begiära.

Olof Tyrießon i Wadi, wardt af Rätten imponerat att under godhe män giöra ny rächningh med **Änkia Hustru Gölugh Jonßdotter i Swijdia** och **Haßella Sochn** opå hennes framledne mans **Larß Jonßons** resterandhe hufwudhlega, och henne förnöija, att hon icke må orsakas oftare gå een så lång wägh efter sin fordran.

Ty dhen förre rächning som är giordt d. 2 9br. 684 kunde intet af Rätten gillas, utan blef förkastat, alldenstund dhe 33 P:r 10 öre Sm:t som H. Gouverneuren Sperling Excell. på samma hemman tillgifwit hafwer, bör wijd denne liquidation komma i Consideration, tå och Änkians Målsman bör wara tillstädes.

Olof Hanßon i Wallen låtit stämma **Klåckaren Anders Olofßon wijdh Gnarps Maßugn** till Rätten, för det han förhollit **Olof Hanß Syster Anna** dhen löhn hon för 3 åhr sedan förtient hafwer, men intet Comparerade; Dy fältes han för stämbnings försittiande till 3 m:r Silf:M:t.

Samma Dato kom för Rätten Ehrlig man **Anderß Swenßon i Byen**, framläggandes en Kiöpeskrift daterat d: 24 Februarij 683, hwar uthinnan **Peder Anderßon i Byen**, tillijka medh sin hustrus goda samtyckio tillstår sig hafwa såldt till Anders Swenßon, sitt hemman om 6 öre 6 th:r i skatt, för hwilket han skall gifwa honom, för hwart måhl Jordh 10 P:r Km:t, hwilket stiger sig till 312 P:r 16 öre Km:t, och gårdhen medh boohusen, som godhe män wärderat hafwa till 110 P:r Km:t, blifwer fördenskuлд hela Summan, så Jordh som Huuß 422 P:r 16 öre Km:t, hwilke penningar bem:te Anders Swenßon först skall Contentera till gamble Chronoresten, och sedan till dhe andre Creditorer, hwar medh han tillägnar Anders Swenßon sitt hemman roligen och uthan klander, för sigh och sine barns efterkommandhe att niuta och bruka medh alla tillägor, och dhet som ännu lagligen tilläggias kan, bådhe i Wåto och Torre, oqwalt och obehindradt bådhe för föddom och oföddom, undantagandes dhen deehl och lått som han honom och hans hustru uthi dheras lijfstijdh undte, som deras serdeles Contract förmäler; Wittnesmän **Abraham Larßon i Åhs**, **Anders Perßon i Huusta**, **Olof Swenßon i Byen** och **Hanß Anderßon i Rödhe**, begiärandes Anders Swenßonienstligast HäradsRättens Fastebref, hwilket honom ej förwägras kundhe, efter han medh hemmans kiöpet lagl:n Procederat hafwer, att dhet och 3:die gången d. 19 Octob. 684, blef opbudet af alle Bördemännen aldeles oqwalt ståndet; Föruthan dhet Anderß Swenßon betahlt Chronoresten och dhe flere Creditorerne förnögd, så långt som hemmans Kiöpet hafwer tillräckt, icke nekandes fullborda dhen wählgodha, han honom Per Anderßon och hans hustru i lijfstijdhen förundt hafwer; Ty Dömbdes hans Kiöp stadigt och fast att stånda och ej återgånga, som Dombrefwet wijdare förklarar.

Kyrkioherden Wyrdige H:r Hans Gevalius, klagadhe på Åhs, Frästa, Wallen, Bergie och Rödhe Grannarne att the intet hafwa framkommet med Näfwer och Takwedh på dhen dehl dhem tillkommer af Tijondhe Ladun så att Kyrkioherden i detta åhret af mycket regn och dråpp ingen ringa skada lærer taga, låtandes genom **Larß Anderßon i Ginsta** för Rätten att Korn bandh inbära som aldeles förskiämbdt war, hwarföre och Rätten beordradhe **Ländsman i Bergsiö Anderß Jonßon i Högen, Nämblingemännen Swen Jonßon i Gamsätter**, och **Eßbiör Hanßon i Haßell**, att besichtiga och wärdera dhen skada som dhe nu för tijdhen befinna, hwilka skriftel:n Æstimerade skadan till 3 T:or Korn, och 1 Laß Halm som ofwanbe:de byemän böre wedhergälla, och såßom H:r Pastor badh för dhe brotslige att dhe för sin fattigdomb strafwet denne gången måtte undkomma, blefwe dhe och förskonte, doch medh dhet förbeholdh att om dhe i wijnter icke framföra Takwedh, och sine taak bättra skohle dhe åth näste tingh oundwijkel. plichta, och wardt Allmänt Publicerat och afsagdt att alla skohle sine Huuß byggia och bättra, efter Kongl. Husesyns Ordningen.

Peder Jonßon i Österbärke, genom sin nederliggiande Giärdslegårdh, giordt Kyrkioherden skada på deß Äng till 2 gillingar Höö som godhe män lagdt hafwa, dhem han blef tillhollen att wedergälla, och deß uthan böta 3 m:r Sölf:M:t, efter Lagh byggb: 9 Cap: Landslagen, plichtar medh Fängelse.

Efter Hans Excell:tz Högwälborne H:r Landshöfdingens Ribbings Remiss af d. 9 Octob: 685 gafs HäradsRättens tillstånd, att hwar bondhe må Swijdia på skatteskougen till 6 Kannor, doch att sådant skier med Ländsmans och 6 godhe mäns pröfwandhe, dhet deras nödtorft så fordrar, att skougen till Muhlbeth måtte ränsas, hwilket nämnden nu betygade med många Expressioner att om löfskougen icke får afrödias, kan bonden ingen föda få åth boskapen, eij eller giöra Cronan rätt för hemmanet, hwar på dhe, efter ofwanstående Remiss, måge i ödmiukheet Hans Excell:s Resolution affordra.

Jon Swenßon i Gränsiö klandradhe efter ett Änges stycke, som skall undan hans hemman till **Gamble Jon Hanßons** hemman i **Frästa** kommet wara, som **Clement Erßon och Erich Jonßon i Gränsiö** af sine Förfäder skohle hördt hafwa, att **Jon Swenßons Moders Faderfader Olof Jonsson** skall samma Äng låtet komma ifrå Gränsiö till Frästa, men såßom ährendet skattades uhrminnes och ingen wiste af samma sagu säija, huru här medh för witter, dy gifs den uthjordh som i handom hafwer till deß bettere skiähl inkomma.

Sigrith och Ingridh Perßdöttrar i Åhs medelst sin Målsman **Anderß Perßon i Husta**, klagade på **Anderß Swenßon i Byen**, att dheras **Sahl. Moder Hust: Gölug** för 8 åhr sedan skickade med honom Anderß Swenßon twenne bref, som dheras framledne Broder skrifwet hafwer, att dher efter infordra hans Kista och Kläder som i Stockholm ståendes wore, och att han fick samma gångh Nyckelen med sig till Kistan, men pigorna säija sikh alldrig fått brefwen kistan eller nyckelen igen, Anders Swenßon swarar att efter han i Stockholm intet fick någon underrättelße om Kistan eller deß broders Kläder, ty lefwereradhe han wid sin heemkomst till sin **Swärmoder Ländsmans Abraham Larß Huströ** brefwen och Nyckelen som ännu förmodeligen skohle finnas i förwaringh, fast hon dödh är; Elliest förgifwer Anderß Swenßon att **Thomas Jonßon uthi Hudwichswaldh** skall och warit sedan på samma ährende ombedin och intet beskedh kunnat

ehrholla; Pigorne willia förmeina att Anderß Swenßon skall haft een Tröija som deß Sahl. Broder skall tillkommet, men Anders Swenßon nekar; Här öfwer wardt sagdt att Anders Swenßon bör till näste Ting skaffwa sigh Attest ifrå **Larß Jonßon i Hernösandh** som war medh honom i föllie till Stockholm, och deß uthan efter sökia att brefwen och nyckelen må igenfinnas.

Opå Grannarnas i Högen klagomåhl öfwer Kyrkiobymäns åwerkan på deras skatte skough, lades Högens skough i hälgd wijd 40 m:r, och Syyn skedhe hwadh skadha Kyrkiobymännen dhem tillfogat.

Efter dhet afsked som förr emellan **Olof Hanßons framledne Fader** och deß **Faders Broders Hustru Brijta i Byen** oprättat är, bör änkian beholla Jorden i sin lijfstijd, doch att hon dhe ord: uthlagor dherföre åhrl. ehrlägger, men efter hennes död kommer Jorden under hemmanet igen utan Lößn.

Erich Perßon i Byen wardt af Rätten tillhollen att göra räkenskap för sitt Målsmans Döme för Piga Ingridh Erßdotter i Åhs och Anders Perßon i Husta som till Målsman åth henne förordnades.

Wardt sagdt att **Anders Perßon i Åkne** och **Johan Johanßon i Gryttie**, skohle rätta sig efter den Domb som **Jon Olofßon i Ginsta** 674 om låtten i Sågqwarnen ehrhollit hafwer, och söke Executionens bijståndh dher dhe elliest sig icke beqwämma.

Per Olofßon i Kyrkiobyn för Dombqwahl Sakfältes till 3 m:r Silf:M:t.